

mener, at jeg har rettet en Opfordring til Ministeriet om at hemsende Mandskab af Sikringsstyrken, har det ærede Medlem ikke hørt eller ikke forstaaet et eneste Ord af det, jeg har sagt. Jeg har ikke i mindste Maade rettet nogen Opfordring til Ministeren herom, paa ingen mulig Maade. Jeg har sagt: Saaledes er Stemningen ude i Befolkningen, mange spørger saaledes: Er det nødvendigt at holde den store Sikringsstyrke inde? Det er det, jeg har sagt. Lad os faa et beroligende Ord fra Regeringen i saa Henseende, et Ord om, at det er nødvendigt f. Eks. af Hensyn til vor Neutralitet. Det vilde have sin Betydning overfor Befolkningen. Jeg har sagt, at jeg erkender, at Regeringen har Ansvaret, og jeg retter intet Angreb paa Regeringen for de Foranstaltninger, den har truffet.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Poul Christensen: Jeg indrømmer, at jeg ikke har forstaaet det ærede Medlem. Jeg troede, at naar han gjorde sig til Tolk for visse Anskuelse, var det ogsaa hans egne. I hvert Fald har han glemt at meddele, at han havde en anden Opfattelse end den, han talte ud fra. Men naar det ærede Medlem fremtidig taler her i Tinget, har man altsaa Lov til at gaa ud fra, at det ikke er hans egen Opfattelse, han gør gældende. Det er vist det, man kalder en ret tvetydig Militærpolitik.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed maa det nu være forbi med de korte Bemærkninger.

Pinstrup: Det ærede Medlem (Poul Christensen) maa gaa ud fra, at jeg mener, hvad jeg siger. At saadanne Røster lyder ude i Befolkningen, er det, jeg har sagt, og ikke noget som helst andet.

H. P. Hansen (Randers Amts 1ste Valgkreds): Da den højtærede Indenrigsminister forleden Dag havde Ordet og udtalte sig meget velvilligt om Hjelpekasserne, bemærkede han i Anledning af min Omtale af en bestemt Hjelpekasse, at det ærede Medlem fra Skive (Hans Nielsen) nu havde fremsat nogle Oplysninger, der i nogle Henseender virkede berigtigende paa de Anskuelse, jeg havde fremsat. Den

højtærede Minister har ganske Uret i denne Opfattelse. Hvis den højtærede Indenrigsminister havde sagt, at det ærede Medlem fra Skive i een Henseende havde fremsat berigtigende Oplysninger, vilde jeg have givet den højtærede Indenrigsminister Ret. Der er nemlig i alt det, det ærede Medlem fra Skive har fremsat til Fordel for Hjelpekassen i Brøndum-Hvidbjerg, kun en eneste Ting, hvori der er Uoverensstemmelse mellem ham og mig. Om den ene af de indkaldte Soldaters Koner har jeg sagt, at hun havde 4 Børn at forsørge, men det ærede Medlem fra Skive har oplyst, at hun kun havde 2. Jeg erkender Rigtigheden heraf. Hvorledes det er gaaet til, at jeg den Dag har faaet den Opfattelse, at hun havde 4 Børn, ved jeg ikke, thi i den Artikel i „Skive Socialdemokrat“ for 28. August, hvori jeg første Gang behandlede dette Forhold, er der nævnt, at Konen kun havde 2 Børn. Jeg tænker, at jeg siden har forvekslet denne Kone med en anden indkaldts Kone fra Roslev, der netop havde 4 Børn, saa at jeg her i Rigsdagen er kommet til at give Konen i Hvidbjerg 4 Børn i Stedet for de 2, hun skulde have. Det er en af disse Erindringsforvanskninger, som man ikke kan værges sig imod. Naar man først en Gang har faaet det forkerte i Hovedet, kan man ikke frigøre sig for det, før man bliver gjort opmærksom paa, at det ikke er rigtigt. Men det er heldigvis af den Slags Ting, man ikke vil sige sker forsætligt, det haaber jeg heller ikke, noget Medlem af dette Ting vil gøre.

Det ærede Medlem fra Skive har fra Hjelpekassen i Brøndum-Hvidbjerg modtaget en lang Beretning, som skulde retfærdiggøre den Stilling, Hjelpekassen har indtaget overfor de indkaldtes Hustruer. Jeg skal indrømme, at Hjelpekasbestyrelsen i Hvidbjerg ikke har nægtet sig noget i Retning af, hvad der kunde anføres til dens Undskyldning. Den har imidlertid ikke blot ikke nægtet sig noget i den Henseende, den har endog søgt at fremstille de indkaldtes Hustruers Forhold paa en saadan Maade, at de, overfor hvem denne Fremstilling skulde fremsættes, altsaa dette høje Ting, maatte faa det Indtryk, at der egentlig ingen Nød var paa Færde. Jeg skal her pege paa, at i den Beretning fra Hjelpekassen for Brøndum-Hvidbjerg, som det ærede Medlem fra Skive af Formanden fik Tilladelse til at oplæse her i Tinget, nævnes bl. a., at den ene indkaldte og hans Hustru har en Ejendom, i hvilken der findes en Besætning